

**ZÁŘÍ
1999**

**KOJETÍNSKÝ
KULTURNÍ
KALENDÁŘ**

O ČEM JEDNALA MĚSTSKÁ RADA NA SVÉM ZASEDÁNÍ DNE 29. 6. a 3.8. 1999

Z nejdůležitějších bodů vybíráme :

- vzala na vědomí postup ukládání pokut za porušení OZV č.3/1998 o nakládání s odpady ve městě Kojetíně ve II.pololetí 1998,
- schválila předloženou Koncepti rozvoje škol, školských zařízení a mimoškolní činnosti na území města Kojetína,
- "vzala na vědomí prodej budovy na stavební ploše parc. č.1551, včetně příslušných pozemků, v k.ú. Kojetín (bývalé ZZN),
- souhlasila s prodejem pozemku p.č. 706 st.pl. o výměře 724 m² v k.ú. Kojetín a předloží prodej MZ,
- schválila pronájem orné zemědělské půdy v k.ú.Kovalovice, o výměře 5,2413 ha, Agrodružstvu Morava, se sídlem Kojetín, Komenského nám. 1052 za účelem obhospodařování,
- schválila finanční příspěvek ve výši 4.000,- Kč TJ Slavoj Kojetín na dokončení úprav tribuny fotbalového stadionu v Kojetíně před fotbalovým utkáním Slavoj Kojetín a Amfory PRAHA,
- schválila finanční příspěvek ve výši 25.000,- Kč pro Oblastní Charitu Přerov na činnost v regionu Kojetín a blízkého okolí na I.pololetí 1999,
- vzala na vědomí zprávu o přípravě převzetí aktivit Závodní jídelny Masarykovo nám.8 firmou Technis s.r.o. Kojetín a souhlasila s provedením stavebních úprav a zlepšení vybavení výdeje stravy a jídelny Masarykovo nám.8,
- souhlasila se změnou provozovatele Závodní jídelny MěÚ Kojetín z Města Kojetín na firmu Technis spol.s.r.o., s platností od 1.9.1999,
- souhlasila s provedením stavebních úprav a částečnou rekonstrukcí pohostinství v Kovalovicích č.p.62,
- souhlasila s výsledkem konkurzního řízení na ředitelku MŠ v Kojetíně paní Mgr.Ivanu Krčmařovou,
- schválila dle návrhu Komise pro bytové otázky doplnění „Zásad pro poskytování nájmu bytů v domech s pečovatelskou službou v majetku města Kojetína“, článek II., odst.2 – se mění a doplňuje : Žádost o poskytnutí nájmu v DPS může podat občan České republiky způsobilý k právním úkonům, který má trvalé bydliště ve městě Kojetín a v obcích Popůvky a Kovalovice. Občan, který má trvalé bydliště v obcích Uhřetice, Křenovice, Polkovice, Stříbrnice a Měrovice, pokud zaplatí do rozpočtu

města příspěvek na úhradu nákladů spojených s vybudováním tohoto zařízení, stanovený paušální částkou ve výši dvojnásobku příslušné kauce. Zaplacením tohoto příspěvku se žadatel nezabývá povinností uhradit příslušnou výši kauce při uzavření nájemní smlouvy dle bodu IV: těchto „Zásad“,

- souhlasila s prodejem následujících nemovitostí v k.ú.Kojetín :
budova na stav. pl. p. č.1551, pozemky staveb.p.č. 1551 o výměře cca 20 m², odst. pl. 211 / 1 a výměře cca 15 m², MR předloží návrh uvedeného prodeje MZ,
- souhlasila s uvolněním 20.000,- Kč z ekologického fondu na úpravu starých odpadkových košů pro výsadbu zeleně a na zakoupení zeleně do nádob,
- schválila dodavatele stavby „Kojetín – dům s pečovatelskou službou, ul.6.května“,
- uložila odboru MIM zveřejnit záměr výstavby garáží na parcele č. 516/2 v Kroměřížské ulici (bývalá cukrovarská ekonomie), aktualizovat seznam zájemců o výstavbu garáží a získat podklady pro realizaci,
- projednala plnění rozpočtu města za I.pololetí 1999,
- projednala zprávu o činnosti městské policie a uložila zpřísnit sankce za porušení veřejného pořádku na území města a místních částí,
- projednala zprávu o činnosti městského kulturního střediska za I.pololetí a návrh organizačního zabezpečení „Kojetínských hodů“,
- projednala návrh OZV č.4/1999 –Požární řád,
- projednala přípravu městského zastupitelstva, které proběhne 24.8.1999 od 15 hodin v sále Sokolovny Kojetín.

PROBLEMATIKA KOMUNÁLNÍHO ODPADU V KOJETÍNĚ

Vážení spoluobčané,

Městské zastupitelstvo v Kojetíně vydalo s účinností od 1.6.1998 Obecně závaznou vyhlášku č.3/98 o nakládání s odpady ve městě Kojetíně (dále jen OZV). Smyslem vyhlášky bylo stanovit systém nakládání

s komunálním a stavebním odpadem vznikajícím na území města Kojetína, vymezit místa k odkládání odpadů a upravit systém nakládání s odpady.

Po necelém roce byla provedena kontrola účinnosti OZV a zákona č.125/1997 Sb., o odpadech. Do městského systému nakládání s komunálním odpadem se smluvně zapojilo (z celkového počtu 6557) 5166 občanů. Těmto spoluobčanům není lhostejné, jaké je po stránce čistoty naše město a zda je jeho okolí obsypané odpadem.

Odbor výstavby ŽP a ÚP vyzval ostatní fyzické osoby, které se nezapojily do systému nakládání s odpadem k prokázání toho, jakým způsobem odpad využívají nebo zneškodňují samy v souladu se zákonem a zvláštním i předpisy. Z celkového počtu nezapojených obyvatel odbor výstavby ŽP a ÚP vyřadil nezletilé občany a ti zbývající reagovali následovně :

- 445 občanů vůbec neodpovědělo na výzvu – těmto bude uložena pokuta za porušení OZV,
- 91 občanů odpovědělo v rozporu s ustanoveními OZV – rovněž jim byla uložena pokuta,
- 36 občanům se nepodařilo výzvu doručit (odstěhování apod.),
- 206 občanů prokázalo, že v městském systému nejsou zapojeni, ale likvidují odpad v souladu se zákonem.

Pokuty budou ukládány občanům tak, jak stanoví zákon o odpadech tj. do výše 10.000,- Kč za nesplnění povinnosti z obecně závazné vyhlášky.

Za velkého přispění těch, kteří nejsou zapojeni do městského systému, muselo město vynaložit následně finanční prostředky na likvidaci :

- (nehlídaných) kontejnerů z Popůvek a Kovalovic – 33 tis. Kč
- (veřejně přístupných) odpadkových košů – 27 tis. Kč
- tříděného odpadu (veřejně přístupných kontejnerů) – 79.tis. Kč
- černých skládek – 57 tis.Kč.

Víte například, jak nakládají s odpadem vaši sousedé ?

Závěrem chceme poděkovat všem občanům, kteří se zapojili do městského systému nakládání s komunálním a stavebním odpadem. Chceme také upřesnit, že pomluvy, které se šíří po městě, že za odpady neplatí naši rómští spoluobčané nejsou pravdivé. Většina sociálně slabších občanů je do systému přihlášená a má za nakládání s komunálním odpadem zaplacené. S městem spolupracují a za porušení OZV budou pokutováni ve větší míře občané,

kteří jsou lépe finančně zajištěni. Věřte, že vy co jste se zapojili do městského systému, budete mít od Města Kojetína i některé výhody. Například při přidělování bytů, rozdělování půjček z fondu rozvoje bydlení apod., bude dříve vyhověno tomu, kdo spolupracuje s městem než lhostejnému neplatiči. Jména všech, co ekologicky smýšlí a pomáhají městu v oblasti čistoty a pořádku, budou s poděkováním starosty města v nejbližších dnech zveřejněna na úředních tabulích MěÚ Kojetín.

Jiří Stav
vedoucí odboru výstavby ŽP a D

⊙ ⊙ ⊙ ⊙ ⊙ ⊙ ⊙ ⊙

VZP ČR, Okresní pojišťovna Přerov informuje ...

Vážení čtenáři,

rádi bychom vám v dnešním příspěvku poskytli několik vstupních informací k problematice zařazování nemocnic okresu Přerov do sítě zdravotnických zařízení.

Dne 14.dubna 1997 požádala Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky tehdejšího ministra zdravotnictví – v souladu s ustanoveními §§ 46 – 52 z.č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění – o vypsání výběrových řízení na zařazování lůžkových zařízení do sítě smluvních zdravotnických zařízení VZP ČR. Výběrová řízení na zařazování lůžkových zařízení poskytujících pojištěncům akutní zdravotní péči v některém ze třinácti hlavních medicínských oborů, nebo následnou zdravotní péči do sítě, byla zahájena 5.listopadu 1997 a ukončena počátkem května 1998. Posouzení možných aspektů vydaných stanovisek vyhledavatele výběrových řízení provedla expertní pracovní skupina zdravotních pojišťoven. Návrh jednotného postupu realizace výsledků výběrových řízení schválila dne 12.května 1999 porada statutárních zástupců zdravotních pojišťoven.

Pro okres Přerov byl stanoven a dohodnut tento postup :

Nemocnice s poliklinikou v Přerově byla navržena pro uzavření smlouvy s VZP ČR o poskytování a úhradě zdravotní péče na dohodnutou dobu na akutní lůžkovou péči v dohodnutém rozsahu a od 1.1.2000 bude dle výše uvedeného navýšen fond lůžek Léčebny dlouhodobě nemocných o 30.

Nemocnice Hranice a.s. byla navržena pro uzavření smlouvy s VZP ČR o poskytování a úhradě zdravotní péče na dohodnutou dobu na akutní lůžkovou péči a na dohodnutou dobu lůžka Léčebny dlouhodobě nemocných, přičemž

od 1.1.2000 bude navýšen fond lůžek LDN o 20. Pro lůžková oddělení odborností urologie a otorhinolaryngologie bude prodloužena smlouva do 31.12.1999.

Požadavkem na uskutečnění výběrových řízení VZP ČR chtěla (a chce) naplnit nejenom ustanovení zákona, ale především dosáhnout jednoho ze základních cílů, který spočívá v tom, aby nemocnice mohly pracovat hospodárně (tj. aby objem poskytovaných zdravotních výkonů a zdravotnických služeb byl v rovnováze s možnými výdaji zdravotních pojišťoven na zdravotní péči a aby byla zajištěna potřebná zdravotní péče obyvatel okresu). Pokud bude mít někdo z čtenářů zájem o poskytnutí bližších informací rádi tak učiníme na naší pojišťovně na Smetanově ul. v Přerově, nebo na našich expoziturách v Hranicích, Lipníku a Kojetíně.

VZP ČR, OP Přerov

⊙ ⊙ ⊙ ⊙ ⊙ ⊙ ⊙ ⊙

VÝPOČETNÍ SYSTÉMY A ROK 2000

Co je problém roku 2000

Termínem „Problém roku 2000“ (mezinárodně uznávaný výraz Y2K) se označují souhrnně všechny negativní důsledky toho, že mnoho elektronických zařízení, která používají ke svému provozu datum, předpokládá hodnotu letopočtu maximálně do roku 1999 a další roky opomíjí.

Podstatu tohoto problému nalezneme již v počátcích vzniku výpočetní techniky, tedy v době, kdy bylo nutno šetřit každým logickým prvkem hardware (počítače), každým bitem paměti a softwaru (programu).

Vzhledem k tomu, že tehdy byl konec 20.století ještě vzdálen, letopočet byl z úsporných důvodů uváděn pouze jako poslední dvojčíslí. Na počátku byla tato nedokonalost zanedbatelná, ale bohužel nebyla odstraněna ani s postupujícími léty. Problém se netýká pouze klasických počítačů, ale většiny elektronických zařízení, která ke své činnosti používají datum (např. bankomaty, faxy, automatické dávkovače, monitorovací zařízení, telefonní ústředny apod.).

Co se může stát 1. 1. 2000

Pokud aplikační program, který pro svoji činnost potřebuje aktuální datum, toto k 1.1.2000 nedostane a začne pracovat s nesprávným datem, budou důsledkem této chyby nesmyslné výsledky např. v účetnictví, nepoužitelnost

pořízených dat apod. Zvlášť kriticky se může tato chyba projevit v případech, kdy takovýto program bude řídit technologické procesy.

Jak zabránit riziku

Aby bylo možno eliminovat rizika spojená s rokem 2000 je nutno prověřit veškerou výpočetní techniku, tj. počítače, servery a na nich nainstalované operační systémy a veškerá další elektronická zařízení pracující s datem, zda jsou připravena na rok 2000. Toto může zajistit odborná firma, která takováto zařízení dodává, případně se zabývá jejich servisem. Měla by vydat doklad o tom, že zařízení je připraveno na rok 2000, případně doporučit úpravy, které je nutno provést, aby bylo zařízení schopno pracovat s datem i po 1.1.2000. Stejně tak je nutno prověřit, zda programové aplikace umožňují vkládání a zpracování data 1.1.2000 a vyššího.

Vzhledem k tomu, že problematika přechodu automatizovaných systémů do roku 2000 je velmi naléhavá, jmenovala vláda národním koordinátorem v této oblasti **Ing. Karla B e r k u**, předsedu Úřadu pro státní informační systém a tento úřad pověřila funkcí Národního koordinačního střediska s celostátní působností.

**Tento úřad publikuje své informace na WWW stránce <http://y2k.nks.cz>
a v nejbližší době zprovozní zdarma tzv. zelenou linku
na čísle 0800 112 000,**

kde se může obrátit každý občan se svým dotazem k této problematice. Vzhledem k tomu, že čas pro řešení tohoto problému se již krátí, věnujte, prosím, zvýšenou pozornost prověření výpočetní techniky a ostatních zařízení ve svých firmách, neboť jedině tak zabráníte škodám, které by vám, případně i vašim obchodním partnerům či odběratelům, mohly vzniknout.

© © © © © © © © © ©

! POVINNÉ SMLUVNÍ POJIŠTĚNÍ AUT SE SLEVOU !

za každé auto vyplatíme nejméně 150,- Kč

vážným zájemcům nejméně 250,- Kč

Pokud seznámíte s touto akcí vaše známé, zaplatíme vaši pojistku za vás!

Informace na tel.č.: 0603 77 93 03

GRATULACE

V měsíci červenci 1999 se dožily :

Macíková Marie 94 let Starobová Veronika 94 let

Vránová Marie 92 let Růžičková Marie 85 let

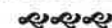
75 let oslavily :

Silnoušková Ludmila, Štěpánková Bronislava, Složilová Věra

70 let oslavili :

Březková Jiřina, Kürschnerová Marie, Mand'áková Marie,

Křivák Dimitrij

V měsíci srpnu 1999 oslavili

Umělý Josef 85 let Šmejdocová Marie 85 let

Ševčíková Marie 80 let

75 let oslavili :

Grošková Františka, Němeček Stanislav, Mizera Oldřich .

70 let oslavili :

Mikešová Věra, Mizerová Božena, Pochylá Věra, Řihošek Oldřich,

Šišák Miroslav, Zlámal Jaromír, Vyskočil Bedřich, Glacner Antonín,

Miler Oldřich

Blahopřejeme !

VÍTÁNÍ DĚTÍ DO SVAZKU OBČANŮ MĚSTA

Dne 10. 7. 1999 byly přivítány do svazku občanů města tyto děti :

**IVANOVÁ Ludmila, POUPERA Dominik,
SVOBODNÍK Martin, BENEŠOVSKÝ Josef**

RODIČŮM NEJEN PRVNÁČKŮ - než začne školní rok -

Nástup do první třídy je pro většinu dětí velký stres. Rodiče obvykle neočekávají žádné velké potíže. Najednou však začne být dítě pobledlé, stěžuje si na bolest hlavy, nemá chuť na snídani, pobolívá ho břicho, někdy může dokonce i zvracet. Toto může být samozřejmě počátečním příznakem onemocnění. Častěji je to signál, že dítě se ve škole necítí dobře.

V každém případě je třeba navštívit lékaře, který určí příčinu potíží a zváží další léčebný postup. Jedná-li se o infekční onemocnění, podá pediatr dítěti příslušné léky a potíže rychle zmizí.

Je-li příčina obtíží psychického charakteru, je situace složitější. V tomto případě pediatr doporučí návštěvu dítěte u psychologa, který kompletně dítě psychologicky vyšetří a najde důvod jeho problémů.

Příčiny mohou být různé :

1. Dítě, které nenavštěvovalo MŠ se hůře a déle adaptuje na školní kolektiv.
2. Dítě z důvodů sociální nebo citové nezralosti nezvládá školní zátěž.
3. Teprve skutečná zátěž ve škole může odhalit skryté příznaky poruch pozornosti, které mohou být průvodním znakem LMD (lehké mozkové dysfunkce), která je ve škole často příčinou poruch chování,
4. V neposlední řadě to mohou být příznaky počátků zhoršené schopnosti naučit se číst, psát a počítat (tzv. dysgrafie, dyslexie, dyskalkulie).

Ve všech těchto případech je včasný zásah nejúčinnější, neboť problémy se mohou fixovat, hromadit a narůstat. Děti s těmito potížemi potřebují individuální a specializovaný přístup.

Popřejme našim dětem do začátku školního roku hodně duševní pohody, lásky jejich rodičů a trpělivosti jejich učitelů.

PhDr. Jiřina Pluhařová
klinický psycholog

MUDr. Taťána Kuchlerová
dětská lékařka

35 let

tvůrčí skupiny

Signal 64

Z kronik tvůrčí skupiny SIGNÁL 64
zpracoval
zakládající člen tvůrčí skupiny SIGNÁL 64
SVATOPLUK SPÁČIL

V letošním roce uplynulo již 35 let od založení tvůrčí skupiny „Signal 64“, působící při Městském kulturním středisku v Kojetíně. O tom, jak vše začalo, se můžeme dočíst v prvním svazku kroniky „Signálu 64“, kam zapsal vzpomínky kojetínského fotografa Svatopluka Spáčila kronikář Jožka Bíbr :

Počátky vzniku naší skupiny se datují někdy kolem roku 1955, kdy došlo k prvním tvůrčím stykům mezi mnou, ing.arch.Jaroslavem Kačirkem a Jožkou Bíbrem. Spolupracoval jsem tehdy s Jardou Kačirkem na dokumentaci výstavby kojetínského stadionu a navíc nás pojily stejné zájmy o fotografii a film, i když se Jarda věnoval především kresbě a malbě.

Jožka Bíbr, který byl v tu dobu posluchačem Školy uměleckých řemesel v Brně, upravoval graficky mé fotografické cykly a psal texty k fotografickým souborům „V srdci Hané“, „Cesty za krásou“, „Podzimní pastorále“ a jiné. Byly to tehdy vlastně prvopočátky naší kolektivní tvorby, která pokračovala intenzivněji až se Jožka po absolvování ŠUR natrvalo vrátil do Kojetína a začal pracovat jako výtvarník v prostějovské Tvorbě.

V létě roku 1960 jsme s Jardou Kačirkem trávili svou dovolenou na cestě kolem Čech, ze které jsme přivezli množství fotografického a filmového materiálu a Jarda navíc několik pastelů a skic. V září téhož roku založil Jožka Bíbr při Osvětové besedě v Kojetíně výtvarný kroužek, který vedl až do roku 1970. Naše vzájemná spolupráce pokračovala, setkávali jsme se častěji a pracovna kojetínského fotoateliéru byla tehdy vžitým styčným místem, kde jsme vedli dlouhé debaty o kumštu. Při těchto hovorech vznikla poprvé myšlenka soustředit v Kojetíně zájemce o výtvarnou činnost a utvořit kolektiv, který by své práce předkládal veřejnosti.

Začátkem roku 1961 jsem ukončil práci na přípravě své autorské výstavy fotografií, kterou téhož roku v březnu uspořádala Osvětová beseda v Kojetíně ve spolupráci s družstvem FOTOGRAFIA Olomouc. Výstava, jejíž koncepci navrhl a instalaci provedl akademický sochař docent Stanislav Hlobil měla příznivý ohlas, zvláště u kojetínských fotografů amatérů, se kterými jsem se na její závěr setkal na přátelské besedě. Ještě tentýž den byl při OB v Kojetíně ustaven fotografický kroužek. Aktivita jeho členů byla obrovská. Scházeli se pravidelně každý týden, besedovali nad svými pracemi a začali vydávat FOTONOVINY, které měly výbornou úroveň. Došlo také k navázání družby s fotografickým kroužkem Spojeného závodního klubu tehdejšího n.p.Technoplast v Chropyni a kojetínská Osvětová beseda uspořádala pro oba kolektivy sérii přednášek a praktických cvičení, ve kterých jsem se snažil zasvětit adepty fotografického kumštu do všech tajů výtvarné fotografie. Po roce existence fotografického kroužku byla v Kojetíně uspořádána

pozoruhodná výstava prací jeho členů, kterou recenzoval můj kolega fotograf z Valašského Meziříčí.

Koncem roku 1961 byl založen při OB v Kojetíně ještě také filmový kroužek, ve kterém začala pracovat převážná část fotokroužku. Postupně byla uspořádána řada přednášek a besed o amatérském filmu a jeho tvorbě od napsání filmové povídky, literárního či technického scénáře až po práci s kamerou při vlastním natáčení. Členové filmového kroužku pracovali svými kamerami formátu 8 mm převážně na rodinném filmu. Společným dílem pak měl být dokument o stavbě kojetínského vodovodu režiséra Františka Babiánka, který se žel nepodařilo dokončit.

Tehdy také vznikla myšlenka natočit podle jednoho mého fotografického cyklu hraný film. Byly to „CESTY ZA KRÁSOU“, které jsem literárně a technicky zpracoval do filmového scénáře. K tomuto rozhodnutí přispěla také skutečnost, že filmový kroužek získal převodem kmenového jmění z kojetínské jedenáctiletky zbrusu novou šestnácti milimetrovou kameru PENTAFLEX a z národního výboru byl osvětové besedě převeden zvukový promítací přístroj CLUB 16.

K realizaci filmu „CESTY ZA KRÁSOU“ došlo na jaře roku 1962. V tomto pokusu o lyrické filmové vyjádření krás naší přírody si zahráli dva mladí členové kojetínské Hanácké scény Anička Hýbnerová (nynější manželka herce a dramaturga Jiřího Bednáře) a Jan Sýkora. Verše recitovala Miroslava Fišerová – Valová, která se později stala režisérkou dramatického vysílání ČS. televize v Praze. Film byl na amatérské možnosti značně rozsáhlý – jeho natáčení a technické zpracování trvalo téměř dva roky. Spolupracovala na něm řada členů filmového kroužku a také mnoho mých osobních přátel. Mezi ně patřili František Babiánek, Jožka Bíbr, Vladimír Chlebníček, Jan Rynda, František Tomek, Marie Hamplová, Jiří Rumlík, Zdeněk Šubík a mnoho jiných. Natáčení probíhalo v několika etapách, podle možnosti volného času těch, kteří na něm pracovali a také podle přízně počasí, poněvadž šlo o exteriérový film. Pracovali jsme v tehdy ještě krásném prostředí kojetínských luk ve Včelíně, velká část záběrů byla natočena v tršických lesích a sekvenci města jsme nasnímali v Olomouci.

Nelze popsat všechny zážitky a problémy, kterých byl bezpočet. Faktem však je, že úsilí a nadšení pro věc bylo u všech zúčastněných obrovské. Franta Babiánek například vyrobil 15 metrů trubkových kolejí a pojezdový vozík pro kameru, Honza Sýkora, mimo svůj herecký part obstarával a zajišťoval dopravu techniky. Vladimír Chlebníček, šéf Spojeného závodního klubu v Chropyni vyřídil zapůjčení firemní „šestsettrojky“ včetně řidiče, ze

které jsme nasnímali záběry v jízdě pod úvodní titulky. Ke slovu přišel také legendární Sýkorův motocykl značky NSU se sidecarem, kterým se najelo množství kilometrů, mnohdy za natočením dvou, či tří záběrů. Vydatně pomáhal také Lojza Ševčík, hlavně při přemísťování kolejí a Zdeněk Mrázek – Holman s autobusem Osvětové besedy zvaným „NANUK“, který jsme mnohdy vyprošťovali z rozblácených cest.

Natáčení obrazu bylo dokončeno v srpnu 1964. Film byl pak sestřihán a později vykopírován pomocí dublnegativu ve filmových ateliérech Gottwaldov – Kudlov. Poprvé jsme použili zvukového záznamu přímo na filmu pomocí magnetické zvukové stopy. Zvuk byl nahrán ve studiu Čs.rozhlasu v Olomouci. Nemale finanční náklady na celou výrobu filmu nesla jako sponzor olomoucká FOTOGRAFIA, která tak pokračovala v navázané spolupráci s Osvětovou besedou v Kojetíně.

„CESTY ZA KRÁSOU“ byly v březnu uvedeny na celostátním festivalu amatérských filmů PRAF 65 v budově Průmyslové školy v Přerově a v dubnu téhož roku u příležitosti zahájení oslav 20.výročí osvobození Kojetína v pořadu „Živé noviny“ v sále Kulturního domu v Kojetíně a nastartovaly vlastně pozdější vznik Filmového studia tvůrčí skupiny „Signál 64“.

Během práce na filmu „CESTY ZA KRÁSOU“ se utužily společné zájmy o výtvarné umění a bylo rozhodnuto utvořit v Kojetíně tvůrčí skupinu. Naše původní představy, úvahy a hovory o umění dostaly tak svůj konkrétní tvar. K přípravné schůzce došlo ke konci roku 1963 a zúčastnili se jí Jožka Bíbr, Ing.arch. Jaroslav Kačírek, Jan Sýkora, František Daněk a Svatopluk Spáčil. Bylo uvažováno o názvu skupiny. Z navrhovaných : FOP – což znamenalo fotografie, obrazy, plastiky, přes HORIZONTÁLU, SPIRÁLU a VERTIKÁLU až po SIGNÁL, kterýžto název nakonec zvítězil. Ustavující schůzce skupiny se konala začátkem ledna 1964 a tento letopočet byl vtělen do názvu skupiny. Kojetínská veřejnost byla s jejím vznikem seznámena v dubnu téhož roku v kulturním pořadu „ŽIVÉ NOVINY“, který byl uspořádán Osvětovou besedou v rámci předvolební kampaně v sále Kulturního domu Kojetín. Při této příležitosti jsme nainstalovali malou výstavku kreseb Jožky Bíbra a fotografií Františka Daňka.

Během roku 1964 vstoupili do skupiny ještě dva další zájemci: Ing.arch.Boleslav Leinert, výborný kreslíř a malíř a Rudolf Ludvík, výtvarník z Kroměříže. Bylo rozhodnuto uspořádat z dosavadních prací členů ustavené tvůrčí skupiny výstavu, která měla být zahájena v září 1964. Tento záměr se ale z technických důvodů neuskutečnil. František Daněk odmítl odklad výstavy, přerušil se Signálem styk a ustavil z členů kojetínského

fotografického kroužku další tvůrčí skupinu, která se jmenovala „START“. Tato skupina se pak po několik let pravidelně scházela, členové hodnotili navzájem své práce a nejlepší z nich vystavovali ve své skříňce na náměstí. Skupina START později zcela zanikla, aniž kdy uskutečnila samostatnou výstavu prací svých členů.

První výstava prací členů tvůrčí skupiny „Signál 64“ byla zahájena v neděli 25.dubna 1965. Úvodní slovo vernisáže pronesl PhDr.Gustav Vožda, tehdejší ředitel Vlastivědného muzea J.A.Komenského v Přerově a jeho projev vyslechlo asi šedesát zájemců o výtvarné umění. Vystavovali tito autoři : Josef Bíbr – kresby, akvarely, oleje, Ing.arch.Jaroslav Kačírek – oleje, kresby, Ing.arch.Boleslav Leinert – kresby, akvarely, pastely, Rudolf Ludvík – monotypy, oleje, plastiky, Svatopluk Spáčil – fotografie, Jan Sýkora – fotografie, oleje.

Jestliže chceme po letech hodnotit tuto první výstavu „Signálu 64“, můžeme konstatovat, že byla kojetínskou veřejností přijata se zájmem, což dokládá skutečnost, že ji shlédlo něco přes 800 návštěvníků. Na tehdejší dobu a prvou výstavu dosud málo známé skupiny to byl výsledek víc než slušný. Podpisový sešit, kde návštěvníci sdělovali své dojmy z výstavy se bohužel nedochoval, což jako dokument v kronice Signálu citelně chybí.

Mimo přípravu a práce na exponátech první výstavy nepřestala skupina pracovat v oblasti filmové tvorby. Vzniklo tak Filmové studio Signál 64 a do tvůrčí skupiny vstoupil Jiří Rumlík, vynikající hudebník a zvukový technik, jako hudební režisér. V letech 1964 a 1965 natočilo filmové studio dokument „MY A SATURNIN“. Tento snímek na 8 mm filmu popisoval zábavnou formou stavbu hausbótu „SATURNIN“, do které se pustili Honza Sýkora a Džán Rynda. Jirka Rumlík film mistrně ozvučil a hausbót „SATURNIN“ se později stal nejen místem, kde se členové Signálu 64 scházeli a bavili, ale byl také neocenitelným pomocníkem při realizaci řady filmů, které skupina v pozdějších letech natočila.

V květnu 1966 se uskutečnil mezinárodní závod kajaků a pramic ve sjezdu řeky Dunajce v Polsku na trase Nowy Targ – Nowy Sacz. Tohoto závodu se již tradičně zúčastnili vodáci TJ Slavoj Kojetín a tvůrčí skupina Signál 64 pořídila z této atraktivní události filmový dokument s názvem XXV.DUNAJEC. Film měl premiéru v kojetínské sokolovně téhož roku na podzim u příležitosti tradiční vodácké „Žaby“. Vodáci, kteří v tomto závodě vystupovali nejen jako sportovci, ale i jako filmoví herci, si při projekci zavzpomínali na úspěšné boje s divokým Dunajcem, na krásu okolní přírody

z pohledu kamery umocněné působivou hudbou, jak ji opět mistrně namíchal Jirka Rumlík.

Prvním hraným filmem nově utvořeného Filmového studia Signál 64 byl film „LÁSKA NEBESKÁ“. Měl jednoduchou fabuli : byl sestaven z dílčích hraných etud na motivy stejnojmenné písně v interpretaci Evy Pilarové a Waldemara Matušky. S jeho natáčením se započalo v březnu 1966. Vystupovala v něm řada občanů města a ke spolupráci byl přizván herecký soubor Hanácké scény. V epizodkách si s chutí zahráli Leo Horák, Věra Kafková, Zdeněk Chyba, Božena Novotná, ing. František Maňásek se svou chotí, Jana Slováková, Petr Trávníček, Marie Stáblová, Karel Mikeš – Effa, manželé Alena a Mirek Polišenští, Petr Válek, Eliška Čížková, Mirek Prokeš ml. – Ždirba, Mirek Fík, Hynek Dostál ml., Milan Hamerník, posluchačky Mistrovské zemědělské školy v Kojetíně a mnoho dalších. Námět, scénář, kameru a režii obstarali Jan Sýkora a Svatopluk Spáčil. Výtvarníkem byl Jožka Bíbr a hudebním režisérem Jirka Rumlík. Skupina nevlastnila žádné finanční zdroje, takže film byl natáčen opět na 8 mm materiál, který byl pořízen z prostředků Osvětové besedy v Kojetíně.

Na podzim roku 1966 byla „LÁSKA NEBESKÁ“ uvedena na meziklubové soutěži amatérských filmů mezi městy Olomouc, Přerov a Ostrava v ZK n.p. Drogerie v Olomouci. Film byl promítnut mimo soutěž, ale na všechny přítomné zapůsobil „jako bomba“. Pro svou kvalitu byl pak vybrán do celostátní soutěže filmů s rodinnou tematikou „Přerovská revue amatérských filmů PRAF 1967“ v Přerově, kde obdržel cenu za kameru. Na okresní soutěži ZUČ získal 1.cenu a byl pak promítnut na závěr roku 1966 při zasedání Rady MěstNV v Kojetíně. Po jeho shlédnutí rozhodla městská rada poskytnout naší tvůrčí skupině finanční dotaci k realizaci dalších filmů, což byla ostruha do slabin našeho oře tvořivosti.

Ta na sebe nedala dlouho čekat. Na našem „tvůrčím stole“ ležel již další námět Jana Sýkory nazvaný „LÉTO S MONIKOU“. V tu dobu bylo také doplněno technické filmové zařízení studia o dva kusy velkých odrazných desek pro filmování v exteriéru, pro které vyrobil posuvné kovové stojany další náš příznivec František Tomek. Honza Sýkora zhotovil sololitové skládací plochy, které jsme polepili hliníkovou fólií. Desky výtečně pomohly při osvětlování natáčených scén a přispěly tak k perfektnímu obrazovému zpracování, které nám ostatní amatérské filmové kroužky mohly jen závidět.

Námět zpracovali Svatopluk Spáčil a Jan Sýkora do filmového scénáře a oba se také podělili o kameru a režii. Postavy manželů v tomto filmu vytvořili dva vynikající herci kojetínské Hanácké scény Věra Kafková a Leo Horák a

do role dívky Moniky byla obsazena devatenáctiletá Hana Veselá z Kroměříže. V epizodní úloze si zahrál Vilda Tesařík z Kojetína a „davý“ na břehu rybníka, kde se příběh odehrával, jsme sestavili z rodinných příslušníků technického týmu, ve kterém pracovali Karel Mikeš, Jarda Kouřil, Petr Kafka, Jarda Mlynařík, Jarda Kačírek s celou rodinou a mnoho jiných.

Tentokrát nám finanční dotace města umožnila pracovat s velkou kamerou na 16 mm film. Díky laskavosti olomoucké „FOTOGRAFIE“, která našemu studiu poskytla speciální vyvolávací buben, jsme mohli natočený materiál v její kojetínské provozovně ihned laboratorně zpracovat.

Podstatná část filmu se točila u bezměrovského „písečňáku“ kam jsme se dopravili s celým zařízením, technikou a kompletním filmovým štábem, který čítal asi patnáct osob, autobusem Osvětové besedy / Nanukem/. Další záběry se pořizovali na Břehuli a na řece Moravě, kde nám byl velkým pomocníkem hausbót „SATURNIN“, ze kterého Leo Horák v roli Harryho provedl svůj slavný skok za dívkou Monikou do rozbourěných vln řeky. Závěrečné scény filmu jsme točili až ve druhé polovině září ve starém lomu ve Výklekách. Tam celý štáb vezl svým autem šéf kojetínské Mototechny Franta Pátek a zpozdil tenkrát kopání brambor. Není divu, když se točily záběry dívky Moniky, která plavala „bez ničeho“ v dokonale čisté vodě jezera břidlicového lomu.

Filmový fejton „LÉTO S MONIKOU“, trvající pouhých osm minut, vzbudil v oblasti amatérské filmové tvorby zaslouženou pozornost a přinesl skupině řadu úspěchů v soutěžích : 1.cenu v meziklubové soutěži mezi městy Olomouc, Přerov a Ostrava v roce 1967 v Olomouci, 1.cenu v okresní soutěži ZUČ, která se konala v tomtéž roce v Lipníku n/B, 1.cenu v krajské soutěži amatérských filmů v dubnu 1968 v Opavě a cenu za kameru na celostátní soutěži „Přerovská revue amatérských filmů – PRAF 1969“. V roce 1968 byl uveden na celostátní soutěži amatérské tvorby v Uherském Hradišti a v tomtéž roce na podzim reprezentoval ČSSR na Mezinárodním festivalu amatérských filmů v Brně, ve známé soutěži Brněnská šestnáctka, kde byl vybrán k projekci pro veřejnost, která se konala ve výškové budově areálu Brněnských veletrhů. Každý z naší tvůrčí skupiny, kdo na realizaci tohoto filmu pracoval – ať herci, kameraman, režisér, výtvarník nebo zvukař a samozřejmě také celá technika – vložil svůj kumšt do dílka, které, dá se říci, zahájilo slavnou éru hraných filmů Filmového studia Signál 64.

- pokračování příště -

GLOSUJEME

Po delší odmlce se ve dnech 13. – 15.srpna 1999 konaly v Kojetíně **hodové slavnosti**. Hned v úvodu této glosy musíme konstatovat, že se vydařily. Úsilí všech organizátorů, kteří se na přípravě hodů podíleli, nevyznělo tedy naprázdno. Oficiálním pořadatelem bylo Město Kojetín a Městské kulturní středisko v Kojetíně. Do příprav a provedení se dále zapojila spol. s.r.o. Technis Kojetín, národopisný soubor Hanácká beseda, Městský dům dětí a mládeže Kojetín, Sbor dobrovolných hasičů a další organizace a jednotlivci. V neposlední řadě patří poděkování kojetínským podnikatelům, kteří tuto akci finančně podpořili.

K úspěchu letošních kojetínských hodů přispělo také počasí a tak Masarykovo náměstí a přilehlé prostory byly v neděli dopoledne i odpoledne zaplněny spokojenými diváky a posluchači.

Všichni, občané města i návštěvníci, se mohli bavit od pátečního večera až do pozdního nedělního odpoledne. Každý podle svého zájmu a svých představ. Na své si přišli posluchači páteční předhodové diskotéky rádia RUBI, příjemný den prožili v sobotu zájemci o country písně a vodní sporty v loděnici, lidové písně bylo možno zpívat s cimbálovou muzikou v areálu Sokolské zahrady a potom v neděli v příjezdu u Poláků. Neděle pak patřila nejen zájemcům o hanácké zvyky - jízda králů, hanácké hodové právo, hanácké tance a hanácký kroj, ale také kouskům siláka Zekona, kouzlům fakíra JIN FANA, imitátoru Elvise Presleyho, pochodem sličných mažoretok a zájemcům o historický šerm. Děti se bavily v parku před základní školou soutěžemi a hrami. K doprovodným akcím hodů patřila výstava z muzejních sbírek v sále Okresního domu, na prostranství před poliklinikou byla vystavena historická i moderní hasičská technika. Program byl tedy připraven pro všechny generace.

Pozitivní na snaze o obnovení hodové tradice je právě ta skutečnost, že hody bývaly příležitostí ke společnému veselí, ke vzájemnému setkávání a k pobesedování. Spory a neshody bývaly zapomenuty, alespoň po dobu hodů, které se mnohdy „držely“ po celý týden. Hody u jejichž vzniku byla památka posvěcení farního kostela (patrocinium), měly dva rozměry, duchovní a světský. Proto i novodobá tradice by měla směřovat ke prospěchu celé společnosti, celé kojetínské komunity.

Usilujeme-li o obnovení hodové tradice, usilujeme o to především proto, aby se nepřerušilo pomyslné spojení s minulými generacemi a abychom nežili ve vzduchoprázdnu, abychom věděli kam patříme. Jen takový vztah k místu v němž žijeme, vztah, který ve svém konání a myšlení navazuje na generace předchozí, může být trvalý a pevný a tím také přínosný.

Účast občanů a návštěvníků města na hodovém programu ukázala jejich zájem o to, společně se bavit, společně se sejit. Věřme, že je to počátek zájmu o kulturní a společenské dění ve městě, počátek zájmu o město a život v něm.

AŤ TEDY ŽIJÍ KOJETÍNSKÉ HODY 2000 !

- ř -

~~~~~

ZDRAVÍ JE JEN JEDNO

Tuto moudrost čteme na titulní straně každého čísla měsíčníku Zdraví, kde je spousta výborných rad pro pohodu, krásu a fit našeho života. V srpnovém čísle jsme mohli sledovat rozhovor s naší populární zpěvačkou a herečkou Zorou Jandovou. Jak na jevišti, tak i televizi doslova září energií a pohodou. Příčinou toho je nejen šťastné manželství a mateřství, ale i pravidelné cvičení tai-či. Je to staré čínské bojové umění, založené na práci s energií směrem k harmonii a rovnováze našeho organismu. Stejně cíle, jak víme, má i jóga. Jde prostě o to, krátkým pravidelným cvičením dostat se do pohody a v pohodě zůstat i při práci a hlavně v různých konfliktních situacích, kterých je víc než zdrávo. „Tai-či dělám kvůli sobě,“ říká Zora Jandová, „ abych přežila a aby se mnou přežilo mé okolí. Kolem čtyřicítky napadá ženskou spoustu věcí. Je to určitý zlom, tak abych nezačala blbnout typu : všechno je marné a špatné, dělám tai-či. Vyhovuje mi, protože srovnává a zklidňuje, protáhnou se svaly a uvolní blokády“. To také známe z jógy, ale v ní jsou cvičební techniky méně složité. Hlavní věcí je ale dosažený výsledek. Čtyřicetiletá umělkyně se cítí být v kondici, kterou měla ve svých 23 letech.

To je pro nás důležité : dělat něco pro sebe. Dnes na nás působí ze všech stran taková síla negativních vlivů, že těžko odoláme když neposilujeme svůj imunitní systém. Vede k tomu spousta cest. Jen je třeba si vybrat tu, která mně vyhovuje a trpělivě po ní jít. U nás v Kojetíně si mnoho lidí vybralo jógovou gymnastiku. Máme zde s tím dobré zkušenosti již více jak čtvrt století.

Získáváme je v kurzech při MěKS. Víme, že v Číně i osmdesátiletí dělají bravurně salta. To my nepotřebujeme, nám stačí zachovat si zdraví, dobrou mysl a náladu a udržovat si tak tělesnou i duševní imunitu, tj. odolnost vůči zlým vlivům okolí. V letošním podzimním semestru se chceme věnovat technikám Dr. Sw. Gitanandi, prof. S.Goyala, André van Lysebete a dalších odborníků (ing.Zeman, Polášek a další).

Zahajujeme v úterý 28.září 1999 v 16 hod. a v 18 hod. v Sokolovně Kojetín.

Heslem tohoto semestru je :

„Mými návyky jsou : láska, plný život, radost a štěstí“.

Srdečně vás všechny zveme a těšíme se na společné radostné zážitky!

- DOMA -

INFORMACE PRO OBČANY STRAVUJÍCÍ SE V ZÁVODNÍ JÍDELNĚ MĚÚ KOJETÍN, MASARYKOVO NÁM.8

PROVOZ ZÁVODNÍ JÍDELNY bude od 1.9.1999 zajišťovat fy TECHNIS spol. s.r.o. a to formou výdeje obědů jako doposud, tzn. do jídlonosičů a výdej stravy na talíře ve stávající jídelně.

**VIDÁVACÍ DOBA : 10.30 - 11.00 hod. do jídlonosičů
11.00 - 13.00 hod. na talíře**

CENA OBĚDU : 35,70 Kč

**ZAKOUPENÍ STRAVENEK : možné každé úterý v týdnu
od 10.30 – 13.00 hod.**

**DODATEČNÉ PŘIHLÁŠENÍ A ODHLÁŠENÍ STRAVY
pro daný den je možné do 7.30 hod. na tel.: 76 28 16 Kojetín**

Vedení společnosti TECHNIS Kojetín, s.r.o.

Městské kulturní středisko Kojetín zve na .....

- Výstavu z muzejních sbírek „KOJETÍNSKÉ DEPOZITUM 99“, která je otevřena v sále Okresního domu na Masarykově náměstí v Kojetíně do 10.zář 1999 (otevírací doba: po-pá : 8 – 12 hod., 13 – 17 hod., so, ne : 14 – 17 hod.)
- Vernisáž výstavy 35 let tvůrčí skupiny „Signál 64“, která se koná v sále Okresního domu na Masarykově náměstí v Kojetíně v neděli 19.zář 1999 v 16 hodin. Výstava potrvá do 1.10.1999.
- Filmový večer k 35.výročí založení tvůrčí skupiny Signál 64, který se koná v neděli dne 19.zář v 18 hodin v sále Sokolovny Kojetín. V programu večera budou uvedeny filmy, které natočilo Filmové studio Signál 64, např. Láska nebeská, Léto s Monikou, Chtíč a další.
- zájezd na muzikál MRAZÍK do Olomouce dne 25.zář 1999. Cena vstupenky + doprava 355,- Kč, děti do 5 let zdarma.
- pohádku O líném Honzovi pro děti MŠ, 1. - 3.tříd základních škol, která se koná v úterý 28.zář 1999 v 8.30 hod. a 10.00 hod. v sále Sokolovny Kojetín v rámci systému Mládež a kultura.
- muzikál „JEPTIŠKY“ v podání DS DK Kroměříž, který se koná ve čtvrtek 30.zář 1999 ve 20 hod. v sále Sokolovny Kojetín. Úspěšný muzikál zvítězil na divadelní přehlídce v Kojetíně i na národní přehlídce v Třebíči a představil se divákům i na přehlídce JIRÁSKŮV HRONOV. Vstupné : 60,- 50,- 40,- Kč, předprodej vstupenek na Městském kulturním středisku v Kojetíně od 20.zář 1999.

Městské kulturní středisko vypisuje tyto vzdělávací a praktické kurzy:

- jazykové – němčina , angličtina pro začátečníky a pokročilé
- pro amatérské videokameramany
- taneční a společenské výchovy pro mládež i dospělé
- jógy
- studené kuchyně
- vázání slaměných vánočních ozdob
- základy šití

Přihlášky na MĚKS – Sokolovna Kojetín, tel.č. 0641/ 76 20 46

Městská policie v Kojetíně informuje

Na základě telefonického upozornění zakročila hlídka MP společně s PČR proti dvěma výtržníkům z Kojetína, kteří poškozovali osobní automobily na parkovišti v Družstevní ulici v Kojetíně.

V časných ranních hodinách odhodil občan z Měrovic igelitové pytle s domovním odpadem u bývalé skládky v Popůvkách. Protože mezi jinými odpady zanechal i korespondenci z Okresního úřadu sociálního zabezpečení v Přerově, byl brzy zjištěn a jeho jednání oceněno blokovou pokutou.

V pozdních nočních hodinách řešili strážníci několik případů, které přispěly k ochraně majetku. Jednalo se o otevřená vrata, okna a branky provozoven, které si majitelé za asistence MP, museli řádně zabezpečit.

Na dnešní dobu ojedinělý případ se přihodil mladíkovi z Popůvek, který přišel oznámit ztrátu dokladů v době, kdy hlídka MP předávala na PČR nalezenou peněženku. Kromě dokladů byl totiž v peněžence i větší obnos peněz.

Hlídky MP se rovněž zabývaly přestupky na úseku rybářství. Nedospělí občané se bavili tím, že se snažili prázdnými háčky na saturce podtrhnout ryby najíždějící ke třeni.

V odpoledních hodinách přistihla hlídka MP 2 muže z Opavy, kteří sklízeli brambory na cizím pozemku. Protože tuto činnost prováděli bez dokladů, byli předvedeni na PČR

- ad -

Město Kojetín, okr.Přerov

NABÍDKA VOLNÉHO PRACOVNÍHO MÍSTA

Město Kojetín přijme pracovníka na funkci kontrolora MěÚ Kojetín spojenou s funkcí pracovníka živnostenského odboru.

Požadavky : - vysokoškolské vzdělání ekonomického směru (příp. ÚS ekonomického směru + 10 let praxe v oboru)
- znalost práce s PC
- příjemné vystupování a jednání s lidmi
- řídičský průkaz vítán

Žádost o přijetí do zaměstnání na uvedené pracovní místo zašlete spolu se stručným životopisem a dokladem o dosaženém vzdělání na MěÚ Kojetín, k rukám tajemnice pí.Jiřiny Páleníkové nejpozději do 20.9.1999.

Nástup do zaměstnání možný od 15.10.1999.

HISTORIE MLÝNA OD ROKU 1508

(Výpis z kroniky města Kojetína, zapsal Max Navrátil)

KOJETÍNSKÝ MLÝN

Kojetínský mlýn stojí zde již po staletí. Změnil se ovšem přestavbami a přístavbami za ta staletí několikrát. Není známo, kdy byl původně vystaven, ale staré záznamy zmiňují se o „kojeckém mléně“ už v roce 1508.

Mlýn patřival kojetínské vrchnosti a je jedním z nejstarších mlýnů na Moravě. Tak čteme v panském urbáři pernštejnském z roku 1566, že za pana Vratislava z Pernštejna byl „mlýn ten v nové podobě nákladně i spanile od kamene vystavěn, v kterémž je kol moučných pět a stupy jedny, ty jsou ležaty i stojaty a pronajímá se pod platy určitý v roku a dává mimo náklad z něho 111 kop 37 gr. 6 denáru panských důchodů.“ Z toho vidíme, že musel státi již mnoho let před rokem 1566, když toho roku byl obnoven a od kamene vystavěn.

V roce 1567 je o „mlejně“ tento záznam : „Důchod z mlejna kojetínského : Ten mlejn se na ten čas běžně pronajímá, někdy z větší a někdy z menší sůmy i dává se z něho platu nyní 75 kop.

Týž při tom mlejně jest valcha, ve kterýž se soukeníkům sukna váletí dopouští a od každého stavu po 2 groších a 4 denárech dávají.

Týž při tom místě je panský rám, na kterým soukeníci sukna nabíjejí a od 1.stavu po 4.groších dávají“.

V dalším panském urbáři z roku 1636 za Jeho Milosti vysoce urozeného pána, pan Juliusa hraběte ze Salmů a Neuburku, čteme v zápisu p. Jana Khlole z Kuštýnu, toho času ouředníka panství tovačovského, o kojetínském mlýně následující: „ V tomto mlejně je 5 složení na pytlík v 5 stupách vše dobře spravené. Žleby všechny loňského roku v nově udělány jsou. Byl tedy v roce 1635 zase opravován. Dále čteme, kolik vynáší obilí vejmelného, mimo čtvrtou mlynářovi míru Jeho Milosti hraběte, totiž : Pšenice do roku 90 mir a 1 čtvrt', rži – 10 mir a 1 čtvrt', ječmene – 55 mir, kaše prosný – 8 mir a půl čtvrté čtvrté. Ostatní s prachem – 110 mir.

Krmí se ročně troje i čtyři krávy k prodeji, jak kdy po 6, 7 i 8, totiž jednou v hození na krmík.

Suma všeho oužitku z téhož mlejna přicházejícího = 573 měřic 2 a půl čtvrtce (měřice obilí = 61 litru)“.

V panských rukou byl mlýn až do roku 1874, kdy dne 31.srpna prodán byl panský mlýn s příslušenstvím, zahradou a panským potokem za 60 tisíc

zlatých rak.číslo manželům Fr. a Marii Svozilovým. Mlýn poháněla dvě velká dřevěná kola až do roku 1890, kdy byla nahrazena vodními turbínami z Gothy v Německu. Kojetínský mlýn byl jedním z prvních mlýnů moravských s turbínovým pohonem.

Roku 1915 byly dány nové turbíny ze St. Pölten v Rakousích a zároveň vystavena z kamene část mlýna nad vodou ležící, před tím dřevěná, mezi mlýnem a šrotovníkem či „ malou stranou“ na levém břehu strouhy, kde stávala i pila.

Aby mlýn mohl mlet i při srážce neb při opravě turbín, postavena roku 1900 na pravém břehu strouhy u mlýna strojovna s parní lokomobilou.

Když 29.dubna 1920 mlýn vyhořel, prodali dědicové manželů Svozilových spáleniště i se zahradou, domkem č.281, s vodním právem a 21 měřicemi pozemků „Společenství českých mlynářů“ za 1 milion 350 tisíc Kč. Kromě „malé strany“ a staré pily, vše ostatní z gruntu vyhořelo.

Na místě vyhořelého starého mlýna, který byl však uvnitř moderně zařízen, pouze z venku zachoval si starý ráz, postaven roku 1922 mlýn nový, budovy mnohem vyšší, k němuž přistavěno r.1924 boční křídlo, vysoká obytná budova nad podjezdem.

Na starém mlýně byl namalován starý obraz, pohled na město Brno v 18.století se Špilberku, z četnými věžemi, hradními zděmi a příkopy. Nad Brnem byl pak obraz brněnské P.Marie s Ježíškem, dole pak nápis „Urbs Brunensis 1747“.

Obraz byl objeven na počátku let devadesátých minulého století při líčení pod seškrabanou líčkou, obraz obnovil a to velmi slušně kojetínský malíř dekorací Antonín Šklubálek. Zvláštní náhodou obraz při požáru zůstal nepoškozen, ač celý mlýn vyhořel. Nový mlýn pak byl stále zvětšován a modernisován hlavně za nového majitele Fr.Roháčka. V roce 1932 postaveno silo, pak nová obytná budova a kanceláře na přikoupeném pozemku z chalupy Kubesovy.

Nejstarší známý nájemce panského kojetínského mlýna byl podle zápisu smluv svatebních r.1564 Michal, mlynář, též rychtář kojetínský. Po něm Adam – mlynář, který platil nájmu ročně 75 kop-grošů, jak je v panském urbáři z r.1566 poznačeno.

- pokračování příště -

PRÁZDNINOVÉ PUTOVÁNÍ ZA POHÁDKOU

Koncem srpna už má většina rodičů po dovolené, děti se vrátily z táborů a tráví zbytek prázdnin buď samy doma nebo v lepším případě u babičky. Proto, abychom „družinovým dětem“ zpříjemnily závěr prázdnin, připravila Školní družina při Základní škole ul. Sv.Čecha v Kojetíně pro tyto děti týdenní pobyt v přírodě. Pro krásné okolí a čistý vzduch jsme vybraly rekreační středisko „Pluskavec“ v Beskydech. Počasí nám přálo a proto děti trávily celé dny v lese, na louce, nebo na hřišti. Všechny hry a soutěže byly motivovány pohádkovými postavami a tři družstva dětí – Krakonoši, Rákosníčci a Koblížci se usilovně snažily dostat co nejdříve k pohádkovému hradu. Každému ze třiceti dětí se líbilo něco jiného. Někomu dřevěný kostelík ve Velkých Karlovicích, někomu Karlovické muzeum, jiným zase sportovní turnaje, či závod „Lesní pěšinou“. Pro mnohé děti bylo také velkým zážitkem vidět volně se pasoucí stáda ovcí, krav a koní. Všechny děti se však shodly na tom, že by na takovém táboře vydržely i několik týdnů. Proto doufáme, že se prázdninový pobyt v přírodě stane pro „družinové děti“ tradicí.

pedagogické pracovnice
ŠD ZŠ ul.Sv.Čecha,Kojetín

Ze sportu .....

TJ Sokol Kovalovice uspořádal na svém hřišti dva fotbalové turnaje. 26.června 1999 se turnaje zúčastnilo 6 mužstev a ve finále TJ Sokol Kovalovice zvítězil nad Tvorovicemi po nerozhodném výsledku na pokutové kopy 4:2 a stal se vítězem tohoto turnaje.

3.července se uskutečnil turnaj v malé kopané s rekordním počtem účastníků – 24 mužstev. Vítězem turnaje se stalo PC MEXICO Pivín.

Pořadatelé děkují všem, kteří pomohli zabezpečit průběh obou turnajů organizačně i finančně.

ZDENĚK VOŽDA - TOPENÁŘSTVÍ

6.května KOJETÍN

☎ Z.Vožda
0602/ 76 34 31

☎ :p.Pospíšil: 0602/55 79 67
0641/ 76 35 07

Provádíme montáže :

- ➔ *plastových rozvodů vody a odpadů*
- ➔ *domácí vodárny GRUNDFOS, WILLO, CALPEDA*
- ➔ *podlahové ocel. a CU rozvody topení*
- ➔ *radiátory KORADO, KERMI, UNIVA*
- ➔ *rozvody plynu, plynové kotelny*
- ➔ *plynové kotle THERM, PROTHERM, DAKON*
- ➔ *elektrické a plynové bojlerly ARISON*
- ➔ *rekonstrukce koupelen*

LISOVÁNÍ OVOCE

Český zahrádkářský svaz ZO Kojetín

i n f o r m u j e o zahájení provozu moštárny
v Domě zahrádkářů na Podvalí v Kojetíně.

Zahájení provozu dne 2.9.1999 a pak každé pondělí a čtvrtek.

Bude-li zájem lisovat větší množství ovoce, anebo lisovat v jiný termín je nutné práci dojednat předem s p. Milanem Huterou, ul. Nová 1215 Kojetín

PĚSTITELSKÉ PÁLENÍ V KOJETÍNĚ

Lihovar Kojetín oznamuje, že pálenice Kojetín zahajuje příjem přihlášek k pěstitelskému pálení od 11.září 1999 (zahájení pálení 4.října 1999).

Přihlášky se budou brát na pálenici v Kojetíně ve dnech :

středa : 15 – 18 hod.

sobota : 10 – 12hod.

Bližší informace získáte na pálenici v uvedené dny, případně u pana Poupery na tel.č. 0641/76 17 96

HBO, HALLMARK, MAX 1, SUPERMAX, EUROSPORT....

PRO PŘÍMÝ PRODEJ
SLUŽEB
KABELOVÉ TELEVIZE

HLEDÁME

OBCHODNÍ ZÁSTUPCE V KOJETÍNĚ

PRÁCE NA VEDLEJŠÍ
PRACOVNÍ POMĚR
VELMI DOBRÉ FINANČNÍ OHODNOCENÍ
PŘI VYSOKÉM PRACOVNÍM NASAZENÍ
MIMOŘÁDNÉ VÝDĚLKY

ZAJISTÍME ŠKOLENÍ PRODEJNÍCH SCHOPNOSTÍ

Kontaktujte nás na adrese:
KABEL PLUS Střední Morava, a.s.
ul. 8. května 37, 772 00 Olomouc
telefon: 0641/ 76 11 76, 068/ 555 1113

CABLE
PLUS

Kojetínský kulturní kalendář • vydává MěKS Kojetín
odpovědný redaktor: Mgr. Miroslava Ernstová • tisk: KATOS Kojetín
Povoleno OÚ Přerov pod č.j. 113/94, PR - 36.
Náklad 660 výtisků. • Cena: 6,- Kč.